

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος :
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διεύθυνσις: Σολωμού 54

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 1ον
22 Αύγουστου 1937
Αριθ. Τηλεφ. 54 208

Τιμή Φύλλου δραχ. 2.—
Εξωτερικού » 3.—

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Είμαστε στο τέλος μιας μεγάλης έτοιμασίας.

Έν' απόγευμα πάνω σ'ε μιὰ ψηλή ταράτσα 20 παιδιά δοκιμάζουν γιά τελευταία φορά ότι έχουν νά δειξουν στούς άδελφούς τους προσκόπους όλου τοῦ κόσμου.

Είναι οί τελευταίες ήμέρες κι' όλοι έχουμε τό συναίσθημα πώς βρισκόμαστε κι' όλας μακρυά από την Πατρίδα μας.

Στό βάθος ό Παρθενών μέ φόντο τό γαλάζιο ουρανό μάς δίνει μιάν ιδέαν της σημαίας μας πού έλπίζουμε νά τιμήσουμε στό μακρινό μας ταξίδι.

Όλοι σταμάτησαν. Ήρθε ό αρχηγός και πρόκειται νά μάς δώση τίς τελευταίες οδηγίες.

Μ' ένα περίεργο χαμόγελο μάς φωνάζει όλος γύρω του και άρχισε νά μιλά :

Έέρετε τό ρητό μας «έσο έτοιμος». Λοιπόν νομίζω πώς φάνηκε ή ευκαιρία νά τό πραγματοποιήσετε. Δέν θά πάμε στό Jamboree. Ή

πατρίς μας έχει ανάγκη τά χρήματα πού θά ξεδεύσουμε και δέν μπορεί νά μάς τά δώση.

Ή Πατρίδα θυσίασε την τιμή πού θάχε νά φανή καλλίτερη. Ή δική μας θυσία θά ναι πιό μικρή και πιστεύω πώς όλοι θά την κάνω με τό χαμόγελο στά χείλια.

Και βέβαια λυπηθήκαμε. Χάσαμε τόσο ωραία πράγματα.

Είναι ή πρώτη φορά πού ή Πατρίδα μας ζήτησε κάτι, πού μπρός στά τόσα πού θά μάς ζητήση σ' όλη μας τή ζωή είναι πολύ μικρό. Κι' είναι μεγάλη ή χαρά μας πού μπορέσαμε νά τό δώσωμε. Τό δώσαμε μ' όλη μας τή καρδιά.

Κι' αν όλη αὐτή ή έτοιμοσία δέν μάς έδωσε τίποτε άλλο, μάς έκανε τουλάχιστον νά αισθανθούμε πώς πάνω άπ' όλα μας τά καθήκοντα είναι ή άγάπη μας στην Πατρίδα. Αὐτήν πού μάς έδωσε και μάς δίνει τίς μεγαλύτερες χαρές στη ζωή.

II.

ΦΑΛΗΡΟ - ΚΑΒΟΚΟΛΩΝΕΣ

(Μία ναυτοπροσκοπική έκδρομή)

Έφθασε τέλος πάντων και ή Πέμπτη, ή ήμέρα πού θά φεύγαμε έκδρομή γιά τό Σούνιο μέ τό καΐκι μας την «Γλαύκη». Μαζεμμένοι από νωρίς τό απόγευμα σ'έν Νεώσοικό μας, κάναμε τίς τελευταίες έτοιμασίες, περιμένοντας τό φύσημα τοῦ στεριανοῦ γιά ν' άπλώσουμε τά πανιά μας. Ένας φρόντιζε γιά την τακτοποίησι τών άτομικών σάκκων, άλλος γιά

τήν προμήθεια τών αναγκαίων τροφίμων, ένώ ένας τρίτος τοποθετοῦσε τό καθένα στη θέση του τά διάφορα όργανα και τοὺς χάρτες.

Οί ώρες περνούσανε άλλ' ό άέρας δέν φαινότανε πουθενά. Απ' άκρου εις άκρον μέχρι τόν μακρινό όρίζοντα επικρατοῦσε τελεία λαδιά. Μπορούσαμε βέβαια νά χρησιμοποιήσουμε την μηχανή μας, αλλά έπειδή τελ υταίως την

είχαμε παραμεταχειριστή, αποφασίσαμε να πλεύσωμε μόνο με τὰ πανιά. "Αλλωστὲ ἄλλη χάρη ἔχει τὸ πανί. "Εν τῷ μεταξύ ὁμως ἡ νύχτα ἀπλώθηκε βαρειά, καὶ τὸ φεγγάρι σάν μιὰ φέτα ἀπὸ ἀργίτικο πεπόνι ποὺ κρέμεται ἀπὸ μιὰ κλωστή μᾶς κορεῖδευε ἀπὸ ψηλά γιὰ τὸ ρεζιλίκι μας. Περάσανε οἱ 11, οἱ 12 καὶ ἄνεμος μηδέν. Στὴν μία τὰ ἴδια Παντελάκι μου τὰ ἴδια Παντελῆ μου. Τέλος πάντων αὐτὸ τὸ βιολεὶ δὲν μπορεῖ νὰ βαστάξῃ ἕως τὸ πρωῒ. Δὲν χάνουμε καιρὸ καὶ μεις καὶ μιὰ καὶ δυὸ ἀνάβουμε τὴ μηχανή. Τὸ χαρμόσυνο «μουκουμπίκου μουκουμπίκου» τῆς ἀντήχησε μεσ' τὴν ἡσυχία τῆς νύχτας καὶ τὸ τρίξιμο τῆς ἄλυσσίδας τῆς ἀγκυρας ἀνήγγειλε τὴν ἑναρξί τοῦ ταξειδίου. "Η ὥρα ἦτανε 1.15' χωριζόμεστε σὲ βάρδιες ἀνὰ δύο καὶ οἱ ὑπόλοιποι νυσταλέοι ὅπως ἤμασταν πέφτουμε ντυμένοι στὸν ὕπνο. Κάποιος λέει δὲν μπορούσε νὰ κοιμηθῇ, γιατί ἡ κουβέρτα τοῦ καϊκιῦ ἦταν στενὴ κι' αὐτὸς ἤθελε ἀπλοχωριά. Δὲν ἀργήσαμε ὁμως ν' ἀκούσωμε τὰ ρουχαλιτὰ του.

"Η ἀλλαγὴ τῆς βάρδιας γίνεται κάθε 1 ὥρα. "Ο ἕνας κρατᾷ τὸ τιμόνι καὶ προσέχει τὴ μηχανή, ἐνῶ ὁ ἄλλος καθισμένος στὴν πλώρη ἔχει τὸ νοῦ τοῦ ἀπὸ κανένα «Υδράκι». Τὸ φεγγάρι ἔχει δώσει πρὸ πολλοῦ. Πραχωρώντας ἀφίνουμε ἀριστερά μας τὰ φῶτα δλης τῆς παραλίας ἀπὸ Φαλήρου μέχρι Γλυφάδας, ἐνῶ δεξιὰ μας μερικὰ γρ! - γρ! μὲ τὰ δυνατὰ τους φῶτα ἀποτελοῦν τὴν μόνη ποικιλία πάνω στὸ σκοτεινὸ φόντο τῆς νύχτας. Σὲ 2 1/2 ὥρες καβατζάραμε τὸν κάβο τῆς Βάρκιζας καὶ σ' ἕνα τέταρτο ρίχναμε ἀγκυρά.

"Ο ἥλιος ἦταν δυὸ καλὰ μιὰ ψηλὰ ὅταν ξυπνήσαμε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ. Μιὰ βουτιά στὴ θάλασσα, ἀρκετὸ ψωμοτύρι μὲ σταφύλι καὶ χρὸο νεράκι ἀπ' τὸ αἰγινίτικο κανατάκι μας μᾶς δίνουν νέες δυνάμεις γιὰ τὸ ταξεῖδι. Μὲ μεγάλη μας χαρὰ χαιρετίζουμε τὲς πρώτες πνοές τοῦ μετεωρίου. Τὸ σπιράγιο τῆς δόλιας μηχανῆς σφραγίζεται γιὰ τὰ καλὰ καὶ δίχως νὰ χάσουμε καιρὸ, σηκώνουμε τὰ πανιά. Σαλπάρουμε στὲς 8.5' ἀκριβῶς. "Ο ἄνεμος εἶναι Γραῖγος καὶ ὁσο πᾶει καὶ δυναμώνει. Οἱ σπηλιᾶδες ὁρμητικῶς κατεβαίνουν ἀπ' τὰ βουνὰ καὶ ἡ «Γλαυκὴ» γλυστρά πάνω στὰ κύματα. "Ο καθένας μὲ τὴ σειρὰ του κάθεται στὸ τιμόνι, στοὺς πλόκους καὶ στὴν σκότα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τραγουδοῦν ἢ πουλᾶνε διάφορες ἐξυπνάδες. "Αλλος πάλι πιὸ ἐξυπνος λιγάκι ἀπ' τοὺς ἄλλους, τῶχει ρίξει στὸν ὕπνο ἀπὸ τὸ Φάλληρο στὸ Σούνιον ἄλε-ρετούρ.

Κουपाσταρισμένοι γερὰ περνᾶμε τὸν "Αρτζιτά. Εἴφνου μιὰ θαλασσία χελώνα γίνεταὶ ἀντιληπτὴ λίγα μέτρα πλάι μας. "Ενας μάλιστα ἤθελε νὰ τὴν πάρῃ γιὰ σκυλόφαρο. Σιγὰ μὴν ἦτανε καμμιά γοργόνα. Σὲ λίγο περνούσαμε τὴν "Ανάδυσσο. Τὸ μελτέμι ἀγρίευε καὶ σφύριζε ἀπειλητικὸ μέσα ἀπ' τὰ ξάρτια. Τὰ τραγούδια καὶ τ' ἀστεῖα εἶχαν πάψει καὶ προσηλωμένος ὁ καθεὶς κύτταζε τὴν δουλειά του. "Ω, ἀκόμα καὶ ἡ κοιμισμένη ψυχὴ εἶχε ξυπνήσει.

Ζηγώναμε πιά στὸν τελευταῖο κάβο. "Επρόκειτο νὰ περάσουμε μεταξύ τοῦ κάβου, ποὺ λέγεται Κασσιδης καὶ τοῦ Γαῖδορονήσου. Εἴφνου! Μπᾶ σὲ κα' ὁ μας. Τώρα ποὺ κοντεύουμε πέφτει ὁ ἄέρας μονομιᾶς; "Ε, δὲν εἶναι ζωὴ αὐτῇ. Δὲν προλαβαίνουμε νὰ καλοσκεφθοῦμε καὶ μιὰ καρφωτὴ σπηλιάδα, ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸν Κασσιδή, μᾶς σπρώχνει κάμποσα μέτρα μακριὰ, Πάλι μπουνάτσα. Αἴφνης τὸ πανί γυρνᾷ ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά. Τί ὀργὴ ἔχουμε ἀλλαξοκαιριά; Οἱ σπηλιᾶδες βουίχτες, πότε ἀπ' τὴν μιὰ πότ' ἀπ' τὴν ἄλλη μᾶς παίδεψαν 1) 2 ὥρα μέσ' στὸ στενὸ ἐκεῖνο. "Απὸ μακριὰ, δύο μπρατσέρες, οἱ ὁποῖες μόλις εἶχαν περάσει κοντὰ ἀπ' τὸ Γαῖδορονήσου πλῆταν ὀλοταχῶς πρὸς τὴν Εὐβοίαν. Γιατὶ ἄραγε αὐτοὶ νὰ πέρασαν τόσο κάτω; Χιμηλώνουμε καὶ μεις καὶ βλέπουμε μὲ μεγάλῃ μας χαρὰ δι' ἐδῶ ὁ ἄέρας ἦταν πολὺ στρωτός. "Εμ δέβαια, κάτι ξέρανε κι' αὐτοί. Καταφέραμε τέλος νὰ γλυτώσουμε καὶ πλείοντες μὲ φρέσκα μπουρβία φτάνουμε στὰς 11.30 στὲς Καδοκολόνες. Τὰ παραγγέλματα τοῦ κυβερνήτου, «ἀρτέμονα χάλα, πόντισον, μεγίστη χάλα» καὶ τὰ ρέλια τῶν πανιῶν ποὺ κατεβαίνουν ἀποκαθιστοῦν τὴν ἡμερῶν στὸ σὰν τοὺς γάτους βρεγμένο πλήρωμα. "Επακολουθεῖ συγύρισμα τοῦ καϊκιῦ, μπάνιο καὶ μετὰ γενναῖον φαγοπότι τὸ στρώνουμε στὸν ὕπνο. Τί ὥραιος ὕπνακος στ' ἀλήθεια; "Ηταν μάλιστα στεριανὸς βουνίσσιος. Μετὰ ἀπ' τὸν ὕπνο ἐπισκεφθήκαμε τὸν ναὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπ' ὅπου καὶ θαυμάσαμε τὴν μαγευτικὴ δύσι τοῦ ἡλίου. Στὴν ἐπιστροφὴ μᾶς περίμενε τὸ ἔτοιμο φαγητὸ ποὺ εἶχε μαγειρέψει ἐν τῇ μεταξύ ὁ μάγειρας. "Αφοῦ πλύνουμε τὲς καραβάνες μας καὶ τακτοποιήσαμε τὰ πράγματὰ μας προμηθευθήκαμε νερὸ ἀπὸ τὴν σπηλιά ποὺ εἶναι κάτω ἀπ' τὸν ναὸ κοντὰ στὴ θάλασσα, γιατί τὰ πηγάδια εἶναι λίγο μακριὰ.

Κατόπιν κᾶνα δυὸ πήγανε λέει ν' ἀπολαύσουν τὴ σελήνη ἀπ' τὴν ναὸ. Ρωμαντισμὸς σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Μήπως δὲν τὴν ἐβλεπα κι'

ἀπ' τὸ καίκι; Μήπως δὲν τὴν εἶδα χίλιες φορές ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκα; Γοῖστα βλέπεις τοῦ κοσμάκη. Ἐγὼ πάντως φρόντισα νὰ κοιμηθῶ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερα. Ὁ ἄερας τὴν νόχτα ὅπως συνήθως, ἀντὶ νὰ κοπάσῃ, δυνάμωσε περισσότερο. Εἶχε μάλιστα καὶ κρύο ἀρκετό. Τὸ πρωτὶ ἡ ἔγερσις ἐγίνε στὰς 4.30'. Βάλαμε τὴ μηχανὴ μπρὸς γρήγορα γρήγορα χάρις σὲ κάτι τελευταῖες μεθόδους τοῦ μηχανικοῦ μας ταχύτερας θερμάνσεως διὰ σκουπίων καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴν ἐπιστροφή. Εἶχαμε βλέπετε τὸν φόβο μὴ μᾶς κλείσει ὁ καιρὸς ἐκεῖ κάτω καὶ τότε κλαῦτα Χαράλαμπε.

Παρὰ τὶς προβλέψεις μας ὁ καιρὸς ἦταν μαλακὸς καὶ τὸ ταξίδι μέχρι Λομπάρδας σχετικῶς καλὸ. Ἀφοῦ ἀράξαμε στὸν ὁρμίσκο τρεῖς ἀπ' τὸ πλήρωμα δεινοὶ ψαράδες, ἀφοῦ πῆραν τὶς καθητές τους πῆγαν γιὰ ψάρεμμα. Μετὰ τὸ ψάρεμμα, ἐπειδὴ τὸ μέρος ἐστερείτο τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος ξεκινήσαμε μὲ τὸ «μουκουμπίκου» μας καὶ πήγαμε στὴν Βουλιαγμένη.

Τὸ βράδυ τί ἀπόλαυσις. Γι' ὑπερ-κακαδιὰ ἦταν ἐκεῖνη, θὰ τὴν ζήτησε καὶ ὁ Τσελεμεντές. Ἀραγε ἦταν ἔτσι ὅπως τὰ λέμε ἡ ἀπὸ τὴν πείνα φαινόταν νόστιμη;

Ἀπόψε ἀντὶ γιὰ ρωμάντζα μὲ τὸ φεγγάρι τὸ ρίξαμε στὴν ἀστρονομία, κι' ἔτσι γνωρίσαμε μερικοὺς ἀστερισμοὺς ἀκόμα. Ποῦ καὶ ποῦ ἀκουγες μερικὰ λόγια τῆς πλώρης ἢ τῆς πρύμνης. Μερικοὶ ψαράδες τραβοῦσαν τὴν τράτα στὴν παραλία καὶ τὸ σιγανὸ τραγοῦδι τους μαζὶ μὲ τὸν Φλοῖσο τοῦ κύματος μᾶς νανοῦριζαν σιγὰ σιγὰ.

Τὸ πρωτὶ τῆς ἐπομένης ἐγίνε πάλι ψάρεμμα. Φοβερὸς συναγωνισμὸς ἀνεπτύχθη μεταξὺ ἀρχηγοῦ καὶ ἀρχιψαρά. Παλεύοντας ψάρι πρὸς ψάρι δὲν καταλάβαιναν τὶς ὥρες ποὺ περνοῦσαν ὥσπου στὸ τέλος φάγαμε τὴν κακαδιὰ στὶς 4 τὸ ἀπόγευμα. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσουμε ὅτι στὸν ἀγῶνα αὐτὸν πρὸς τιμὴν τῆς ἐπιστήμης ἐπεδλήθη ὁ ἀρχιψαράς.

Ἀμέσως μετὰ τὸ φαγητόν, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ φρέσκου μπάττη, μ' ἀνοιγμένα ὄλα τὰ πανιά πλεύσαμε πρὸς τὸ Φάληρο. Ἡ ὥραία αὐτὴ ἐκδρομὴ ποὺ μᾶς χάρισε τόσες ἐντυπώσεις θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμόνητη.

ΣΩΚΛ

ΚΑΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

Οἱ πιγκουῖνοι, ζῶα ἀμφίβια, ζοῦν κατὰ μεγάλες κοινωνίες σ' ἀπόμερα νησιά χωμένα μέσα στοὺς ὠκεανούς. Βλέποντάς τους ἀπὸ μακριὰ ψηλοὺς καὶ μαυροφορεμένους νομίζεις πὺς βλέπεις ἀνθρώπους ἀληθινούς.

Ποτὲ δὲν ζοῦν μόνοι τους, πάντῃ σὲ μεγάλες ἀγέλες. Ἡ δουλειὰ γίνεται μὲ τάξη καὶ πειθαρχία, πειθαρχία σκληρὴ, ὅμοια μ' ἐκείνη ποὺ βασιλεύει σ' ὅλες τὶς ἀγριεὶς ἀνθρώπινες φυλές.

Πουλιὰ πιδ λογικὰ ἀπ' ὄλα, ζῶα ποὺ μοιάζουν πολὺ στὸν ἄνθρωπον, οἱ πιγκουῖνοι ἔχουν ὀργανώσει τὶς κοινωνίες τους ὀχυρὰ καὶ ἀπρόσβλητες ἀπὸ κάθε εἶδους κίνδυνον.

Ἄν ἐξετάσῃ κανεὶς τὴν πρόχειρή τους πόλη θὰ δῇ πὺς εἶναι χωρισμένη σὲ κανονικὰ τετράγωνα. Σὲ κάθε τετράγωνον ἀρχει καὶ ἀπὸ ἓνα πιγκουῖνον, κι' ἐνῶ οἱ ἄλλοι πηγαίνουν κι' ἐρχονται διαστικοὶ τελειώνοντας τὶς ἀμέτρητες δουλειές τους, αὐτὸς ἀγέρωχος, στητὸς στὰ δυὸ πιασινὰ τοῦ πόδια τοὺς ἐπιθεωρεῖ.

Περίεργος εἶναι ὁ τρόπος ποὺ τρέφουν οἱ μητέρες τὰ παιδιὰ τους. Καθισμένη πάνω σὲ μιὰ πέτρα ἔχει γύρω της τὰ μικρά. Σηκώνοντας τὸ κεφάλι της ψηλὰ θάβει περιέργως καρυγές, σὰν νὰ πνίγεται, καὶ μετὰ κατεβάζοντάς τὸ ἀνοίγει τὸ κίτρινον ρόμφος της ποὺ εἶναι γεμάτο τροφή καὶ τὰ μικρὰ δὲν ἀργοῦν νὰ καταλάβουν τί πρέπει νὰ κάμουν.

Διὰ νὰ μάθουν κολύμπι κάνουν τὴν πρώτη γνωριμία μὲ τὴν σκληρότητα τῆς φύσεως. Ἀκολουθώντας τὴν μητέρα τους ἀνεβαίνουν πάνω σ' ἓνα ψηλὸ βράχο, ἔχει ἡ μητέρα γίνεται τρυφερή, μὲ μικρὰ χτυπήματα τῶν φτερῶν τὰ χαϊδεύει, τρίβει τὸ ρόμφος της στὸ δικό τους καὶ ὄλο καὶ προχωρεῖ. Ὅταν φθάσουν στὴν ἀκρὴ μιὰ δυνατὴ σπρωξιὰ τὰ ὀδηγεῖ στὴν βαθεὶά θάλασσα ποὺ τὰ μαθαίνει κολύμπι καὶ τὸν σκληρὸ νόμον τῆς φύσεως.

Κάποτε κάποτε βλέπει κανεὶς μιὰ μακριὰ σειρὰ πιγκουῖνων νὰ μεταφέρουν πάνω στὴν περιέργη αὐρὰ τους τ' αὐγά τους, ὅ,τι τὸ πολυτιμότερον ἔχουν. Ἐπάρχουν ζῶα πολλὰ, σ' ὄλα ὁ ἴδιος νόμος βασιλεύει, σ' ὄλα μποροῦμε νὰ ὀροῦμε παραδείγματα γιὰ μίμηση μὰ στῶν πιγκουῖνων τὶς κοινωνίες τὰ παραδείγματα εἶναι πολλὰ.

Μετὰφρασις καὶ διασκευὴ

Π.

ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Τὸ θάρρος δὲν εἶναι μονάχα γιὰ τὸν στρατιώτη. Δὲν εἶναι μονάχα γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ πολεμᾷ γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ μία χώρα. Ἡ ζωὴ εἶναι ἡ ἴδια ἓνα πεδίο μάχης ὅπου κάθε δουλευτὴς ἔχει τὸ δικό του θάρρος. Ὅποιος ἀποφεύγει τὴν δουλειὰ εἶναι ἓνας λιποτάκτης.

Ὁ ψαρᾶς δὲ φοβᾶται τὸ ὁριὰ ποὺ φυσᾷει μανιασμένος. Παλεύει μὲ τὴν θάλασσα γιὰ νὰ πιᾷ ψάρια. Ὁ ἥλιος καλεῖ τοὺς τρυγῆ ἐς καὶ τοὺς σκοτώνει. Ὁ ξυλοκόπος κάποτε πέφτει ἀπὸ μιὰ ψηλὴ βελανιδιά. Κι' ὁ κτίστης ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ δύστυχος ὁ καπνοδοχοκαθαριστὴς ἀναπνέει ὅλη τὴν καπνιά ἀπ' τὶς καμινάδες. Ὁ μικρὸς μοῦτσος σκαρφαλώνει στὶς ἄκρες τῶν καταρτιῶν. Ἀλλὰ τὰ χέρια του, καμμιὰ φορά, ἀνοίγουνε καὶ πέφτει στὰ εἶδη τῆς θάλασσας φωνάζοντας :

— Μητέρα !

Καὶ οἱ μαθηταί, οἱ μαθηταί ποὺ δὲν κάνουν πολὺ κόπο γιὰ νὰ ζήσουν, ποὺ ἔργο τους εἶναι μόνο νὰ κουράζουν τὰ μάτια τους στὰ βιβλία τους γιὰ νὰ μάθουν νὰ ἀγαποῦν αὐτοὺς ποὺ δουλεύουνε τόσο ; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν παράπονα ! Ἡ ζωὴ εἶναι μία μάχη. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν προορισμό τους. Αὐτὸς ποὺ φεύγει ἀπ' τὸ πεδίο τῆς δουλειᾶς εἶναι ἓνας ἄνανδρος, δειλός.

Διασκευὴ Γ. Συμεωνίδη

ΣΙΛΛΟΥΕΤΕΣ ΤΟΥ ΑΦΡΟΥ

Η ΖΑΡΓΑΝΑ

Λεπτή, κομψή πάντα πεταχτὴ ξεπροβάλλει ἡ ζαργάνα. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ψάρια ποὺ διεκδικοῦν τὸ βραβεῖον τῆς κομψότητος καὶ τῆς ὥραίας γραμμῆς στὸ βασιλεῖο τῶν ψαριῶν.

Τὸ ἐπίμηκες σῶμα τῆς, τὸ ὅποιον καταλήγει εἰς μίαν χαριτωμένην μυτίτσα σὺν ξίφος, τῆς δίδει τὸ μεγάλο χάρισμα τῆς ταχύτητος. Τρέχει σὺν τὴν σαῖτα. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ ἡ ζαργάνα εἶναι καὶ δεινὴ ἄλτης. Νὰ τὴν δεῖτε πῶς πηδᾷ πάνω ἀπὸ τὰ δίχτυα ἢ εἰς τὴν κυνηγὰ τὴν τροφὴν τῆς. ἔχει χρώμα χρυσαφί, ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ ψάρια τοῦ ἀφροῦ, καὶ τὸ μέγεθός της μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ τοὺς 70 πόντους. Ἡ ζαργάνα ἐμφανίζεται μὲ τὰ πρωτοδρόχια. Τὰ χρώματα καὶ οἱ διάφορες ἄλλες ἐρῶμες ποὺ πέφτουν στὴν θάλασσα τὴν τραβοῦν πρὸς τὴν ἀ-

κτὴν. Ψαρεύεται μὲ τὸ καλάμι, μὲ τὴν συρτή, μὲ παραγάδι τοῦ ἀφροῦ, σὲ μεγάλες δὲ ποσότητες μὲ τὸ γρί-γρί. Τρώγεται τηγανιτὴ ἢ πλακὶ στὸν φούρνο.

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

Ἡ πέστροφα, τὸ νοστιμώτατον αὐτὸ ψάρι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ἐν περιπτώσει πείνης, κάθεται καὶ τρώει τὰ αὐγά της καὶ τὰ νεογνά της ;

Ἡ νοστιμάδα κάθε ψαριοῦ ὀφείλεται σ' ἓνα εἶδος ἐλαίου, τὸ ὅποιον ἐξαερῶται μόλις τὸ ψάρι βγῇ ἀπ' τὸ νερό ;

Τὸ ψάρι συνίσταται χημικῶς ἀπὸ καουτσούκ καὶ ρετσίνα ;

Ὅταν τὸ ὀχταπόδι μαγειρευθῇ σαλάτα μὲ νερὸ θαλασσινὸ γίνεται νόστιμο σὰν τὸν ἄστακό ;

Σχεδὸν ὅλα τὰ σημερινὰ ὀνόματα τῶν ψαριῶν τὰ ἔχουν δώσει οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ;

Ὅταν τὸ ὀχταπόδι πεινᾷ, τρώει τὰ πόδια του, καὶ μένει ἑπταπόδι ἑξαπόδι κτλ. ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς πείνης του ;

Εὐρισκόμεθα ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ γνήσιο μπαρμποῦνι δὲν ἀξίζει τίποτα, ἐνῶ ἡ κουτσουμάρα δηλ. τὸ νόθο, κατέχη τὰ σκήπτρα τῆς νοστιμάδας ;

Ὅταν τὸ χελιδωνόψαρο βγῇ ἀπὸ τὸ νερὸ φωνάζει σὰν νὰ βῇ χη κανένας γέρος ;

Ὁ μεγαλύτερος ἱππότης τοῦ βυθοῦ εἶναι ὁ σκάρος, ὁ ὅποιος δὲν διστάζει νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του ἀκόμα ὅταν τὸ ταῖρι του πιᾷ στῇ σὺν κιοῦρτο ;

Τὰ χέλια τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα τῆς Εὐρώπης ;

Τὰ μικρὰ ἐκτεῖνα μαῦρα ψαράκια τῶν σιερῶν τὰ ὅποια λέγονται χυμβούζιες, τρώγουν 60 κουνούπια ἡμερησίως τὰ καθένα ;

Ἀρχιψαρεῖς.

ΛΥΣΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ. 1. Ἀρχιπρόσκοπος 2. Ριον—Στάσις 3. Ἰσραήλ—Ρα. 4. Λά—"Ας—Δία 5. Τὰς—Μάρς 6. Κόσμος—Πι 7. Ὑφαιστος—Φῶς. 8. Ἐαρ—Ον—Πῶς. 9. Ἰνα—"Επος. 10. Νή—"Αν—Σία.

ΚΑΘΕΤΩΣ. 1. Ἀριστεῦειν. 2. Ρις—Φανή 3. Χορὸς—"Αρα 4. Ἰνα—Κι 5. Ἥλιος—"Εν 6. Λά—Στόπ 7. Ὅς—Μόνος 8. Στρατός—Σι 9. Κάας 10. Ὅς—Φῶς. 11. Πίνδαρος 12. Ὅς—"Ιρις 13. Ἀς—Σ Ε.Π.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ : WOLF CUBS ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ GILCRAFT

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΕΝΟΣ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Γιάννης μετὰ τὴν ὀρχημωσία του σήμερα τὸ δράδου ὡς Λυκόπουλο γύρισε στὸ σπίτι του εὐτυχῆς καὶ συγχρόνως σοδαρὸς μὲ τὸ αἶσθημα μέσα του, ὅπως ἐξήγησε στὴ μητέρα του, ὅτι ὁλος ὁ κόσμος καὶ ὁ οὐρανὸς ἀκόμη χωροῦσαν μέσα στὸ μικρὸ του σῶμα. Ἦταν ἓνα αἶσθημα κάπως ἐνοχλητικὸ τὸν ἐθέρμανε ὅμως τόσο πολὺ ὥστε μόλις ἀκούμπησε τὸ κεφάλι του στὸ μαξιλάρι ἀποκοιμήθηκε καὶ ὠνειρεύθηκε :

Περιεπλανᾶτο μέσα σὲ ἓνα ἐκτεταμένο σκοτεινὸ δάσος, δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ κανένα φῶς μέσα ἀπὸ τὰ δένδρα, δὲν ἐφώτιζε παρὰ μόνον ψηλὰ ἀπ' ἐπάνω του. Ἀλλὰ δὲν ἠσθάνετο μόνος, γιατί ἤξευρε, ὅτι μόλις γύριζε γύρω στὴν γέρικη δρυ, ποὺ βρίσκονταν ἐμπρὸς του θὰ εὑρίσκε ἀλλὰ παιδιὰ σὰν κι' αὐτόν, τῶν ὁποίων μάλιστα ἤκουε τίς φαιδρὲς κραυγές. Ἔτσι ἐδημάτισε μὲ πεποίθησιν κάτω στὸ μικρὸ μονοπάτι, καὶ βρῆκε ἓνα χαρωπὸ πλῆθος παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζε γιατί ἦσαν ὅλα μέλη τῆς ἀγέλης του. Ἦταν ἐκεῖ ὁ πρῶτος τῆς ἐξάδος του, ποὺ σκαρφάλωνε σὲ ἓνα δένδρο γιὰ νὰ μαζέψῃ ἓνα φύλλο γιὰ τὸν Ἀκέλα του, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκεῖ κοντά. Κανεὶς δὲν ξαφνιάστηκε, ποὺ τὸν εἶδε ἀλλὰ διέρινε σὲ ἓνα ψίθυρό τους νὰ λένε «Ἐπὶ τέλους ὁ Γιάννης ἦλθε! καὶ αἰσθάνθηκε τὰ θερμὰ γέλια τοῦ Ἀκέλα καὶ τὸν φιλικὸ του χαιρετισμό.

Ὁ Γιάννης καὶ οἱ σύντροφοί του πέρασαν πολὺ καιρὸ εἰς τὸ δάσος, ἴσως ὀλίγους μῆνας ἢ ἴσως χρόνια, ἐξερεύνησαν διαφόρων εἰδῶν μονοπάτια, μερικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐμοιάζαν, ὅτι δὲν ὠδηγοῦσαν πρὸςθενά. Δὲν ἤξεραν ποτὲ τί θὰ εὑρίσκαν στὴν ἐξερεύνησίν των, ἀλλὰ ἦσαν βέβαιαι ὅτι θὰ εὑρίσκαν κάτι ἐνδιαφέρον.

Μερικὲς φορὲς συναντοῦσαν ἄλλας μικρὰς δμάδας παιδιῶν σὰν καὶ αὐτοῦς, ποὺ εἶχαν πάντοτε μαζί των ἓνα ἢ δύο μεγάλους, τὸ περίεργο μὲ αὐτοὺς τοὺς μεγάλους ἦταν, ὅτι ἠδύνατο καὶ αὐτὸ ὅσο καὶ τὰ παιδιὰ καὶ ἦσαν ἐξ ἴσου μὲ αὐτοὺς περίεργοι καὶ περιεργάζωνταν κάθε γωνιά. Ὅταν συναντοῦσαν αὐτὰς τὰς ἄλλας ἀγέλας ἦσαν βέβαιαι ὅτι θὰ εἶχαν καλὰς ὁμιλίας καὶ καμμιὰ φορὰ ἔκαναν συναγωνισμοὺς μεταξύ των ἢ ἐκάθηντο καὶ

ἔτρωγαν μαζί ἢ διηγοῦντο οἱ μὲν εἰς τοὺς δὲ τὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα, ποὺ εἶχαν ἰδῆ. Μιὰ φορὰ συνήντησαν δύο ἄλλα παιδιὰ ποὺ ἦσαν μόνον των καὶ ἔλεγον : χαθήκαμε· θὰ μᾶς πάρετε μαζί σας ; καὶ ὁ Ἀκέλας τοὺς πῆρε μαζί του ἓνα δεξιὰ καὶ ἄλλον ἀριστερὰ καὶ τοὺς μίλοῦσε γιὰ τὸ δάσος καὶ γιὰ ὅλα τὰ θαυμαστὰ πράγματα, ποὺ ἦσαν μέσα σ' αὐτό.

Καμμιὰ φορὰ συναντοῦσαν ζῶα, ἄλλα ἤμερα, ἄλλα ἄγρια, ἀλλὰ κανὲν ἐξ αὐτῶν δὲν ἐφοβοῦντο καὶ συνήθιζαν νὰ τοὺς κυττάζουν καὶ νὰ παίζουν μαζί των. Καμμιὰ φορὰ ἐπίσης συναντοῦσαν πειρατὰς ἢ ἐρυθροδέρμους, ἀλλὰ τοῦ καλλιτέρου εἶδους. Οἱ πειραταὶ ἐσυνήθιζαν νὰ τοὺς δείχνουν πῶς νὰ κραυγάζουν καὶ πῶς νὰ τραγουδοῦν πειρατικὰ τραγούδια· ἀλλὰ τοὺς ἔλεγον νὰ μὴ κάνουν ποτὲ κακὸ σὲ κανένα. Οἱ Ἰνδοὶ τοὺς διδασκᾶν πῶς νὰ κάνουν θηλιὰς καὶ πῶς νὰ κατασκευάζουν τόξα καὶ βέλη καὶ καμμιὰ φορὰ πῶς νὰ ἀκολουθοῦν ἓνα ἐλάφι καὶ νὰ τὸ παραμονεύουν ἐνῷ θὰ πίνῃ νερὸ σὲ μιὰ πηγὴ τοῦ δάσους. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἔλεγον ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φοβίζονταν κανένα μὲ τίς θηλιὰς των ἢ νὰ πληγώσουν κανένα μὲ τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη των. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀκολουθοῦσαν δρόμους καμωμένους ἀπὸ τὰ ζῶα, ἀλλὰ βαθμυδὸν ἐφθασαν εἰς μονοπάτια ποὺ διεκρίνοντο καλλιτέρα καὶ ὁ Γιάννης ἦταν πιὰ βέβαιος, ὅτι μολοντί τὰ μονοπάτια διεχωρίζοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐμοιάζαν νὰ ὀδηγοῦν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Βλέποντες γύρω, παρετήρησεν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιούς του συντρόφους ἐφυγαν καὶ ὅτι ἓνας ἀριθμὸς παιδιῶν νεώτερον ἀπ' αὐτόν εἶχαν προστεθῇ εἰς τὴν ἀγέλην. Εἶδε ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος μποροῦσε νὰ διακρίνῃ καθαρώτερα διὰ τῶν δένδρων καὶ τῶν θάμνων καὶ ὅτι μερικὲς φορὲς παρατηροῦσε ἓνα ζῶον ἢ ἓνα πουλὶ πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀκέλα καὶ ἀνεκάλυπεν ὅτι δὲν ἦταν πιὰ ἓνα ἀπλὸ λυκόπουλο ἀλλὰ ὅτι τὰ μάτια του εἶχαν ἀνοίξει καὶ ὅτι ἔδοθητοσε τὸν Ἀκέλα ὡς πρῶτος τῆς ἐξάδος του.

A N

τοῦ RUDYARD KIPLING

Ἄν μπορῆς νὰ κρατᾷς τὸ μυαλό σου ὅταν ὀλοὶ γύρω σου χάνουν τὸ δικό τους καὶ σὲ κατηγοροῦν γι' αὐτό.

Ἄν μπορῆς νάχῃς πεποῖθησι στὸν ἑαυτό σου ὅταν ὀλος ὁ κόσμος ἀμφιβάλλει γιὰ σένα καὶ οὐ δὲν δίνεις πεντάρα γιὰ τὶς ἀμφιβολίες του.

Ἄν μπορῆς νὰ περιμένῃς καὶ νὰ μὴ κουράζεσαι περιμένοντας, καὶ ὅταν ἀπατᾷσαι νὰ μὴν ἀπατᾷς, καὶ ὅταν σὲ μισοῦν νὰ μὴν ἀφί- νῃς τὸ μῖσος νὰ φωληάζῃ στὴν καρδιά σου, καὶ ἀκόμῃ νὰ μὴ φαίνεσαι πολὺ καλός, οὔτε νὰ μιᾷς πολὺ σοφά.

Ἄν μπορῆς νὰ ὀνειρεύεσαι μὰ χωρὶς νὰ ἀφί- νῃς τὰ ὀνειρά νὰ σὲ κυριεύουν.

Ἄν μπορῆς νὰ σκέπτεσαι μὰ χωρὶς νὰ χάνῃς τὴν σκέψι σκοπὸ σου.

Ἄν μπορῆς ν' ἀπαντᾷς τὴν Ἐπιτυχία καὶ τὴν Ἀποτυχία καὶ νὰ μεταχειρίζεσαι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τὶς δυὸ αὐτὲς ξεγελάστρες.

Ἄν μπορῆς νὰ ὀποφέρῃς ὅταν ἀκούς τὴν ἀλήθεια ποὺ εἶπες, παραμορφωμένη ἀπὸ ἀγύρ- τες, γιὰ νὰ παγιδεύσῃ ἀνόητους.

Ἄν μπορῆς νὰ βλέπῃς συντρίμια τὰ πρά- γματα ποὺ σ' αὐτὰ ἀφιέρωσες τῇ ζωῇ σου καὶ σκύδοντας νὰ τὰ ξαναφτειάνῃς μὲ τὰ πα-

λὰ ἐργαλεῖα.

Ἄν μπορῆς νὰ ριψοκινδυνεύῃς διαρκῶς ὀλα σου μαζὶ τὰ κέρδη, νὰ τὰ χάνῃς καὶ νὰ ξαναρχίζῃς χωρὶς νὰ προφέρῃς λέξι γιὰ τὴν ἀποτυχία.

Ἄν μπορῆς νὰ δυναμώνῃς τόσο τὴν ψυχὴ καὶ τὰ νεύρα σου, ὥστε νὰ κρατᾷς τὴ σειρά σου καὶ ἀφοῦ ἀκόμῃ περάσῃ, κι' ἔτσι νὰ κρα- τίεσαι κι' ὅταν τίποτα πειὰ δὲν σοῦ μένῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν θέλησι ποὺ σοῦ λέει «κρατῇ- σου».

Ἄν μπορῆς νὰ μιᾷς μὲ τὸν ὄχλο, ἀλλὰ νὰ διατηρῇς τὴν ἀξιοπρέπειά σου, νὰ πηγαί- νῃς μὲ βασιληάδες ἀλλὰ νὰ μὴ τὸ παίρνῃς ἀπάνω σου.

Ἄν οὔτε οἱ φίλοι σου, οὔτε οἱ ἐχθροὶ σου μποροῦν νὰ σὲ δλάβουν.

Ἄν ὀλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς λογαριά- ζῃς ἀλλὰ κανένα πάρα πολὺ.

Ἄν μπορῆς νὰ μὴν ἀνυπομονῇς κι' οἱ ὄρες νὰ μὴ σοῦ φαίνωνται χρόνια.

Δικὴ σου εἶναι ἡ Γῆ μὲ δ,τι ἔχει ἐπάνω της καὶ κάτω ποὺ εἶναι ἀκόμα πειὸ σπουδαῖο : εἶσαι ἕνας Ἀντρας πειὰ, γυιέ μου.

Rudyard Kipling

Αὐτὸ εἶναι τὸ περίφημο ποίημα τοῦ Ἀγ- γλου συγγραφέως τοῦ Μόγλη, ποὺ πέθανε πέ- ρυσι καὶ τὸν θάνατό του θρήνησε ὀλη ἡ Βρετ- τανικὴ Αὐτοκρατορία καὶ ὀλος ὁ κόσμος.

Κόψε αὐτὸ τὸ φύλλο καὶ φύλαξέ το πάντα κοντὰ σου κάπου στὸ τραπέζι ποὺ μελετᾷς.

Κι' ὅταν κουρασμένος ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς ποὺ συναντᾷς ἀκόμῃ καὶ στὴν ἡλι- κία σου.

Κι' ὅταν ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὸν ἐγώισμὸ

καὶ τὴν κακία αὐτῶν ποὺ εἶναι γύρω σου.

Κι' ὅταν ἀπηλπισμένος ἀπὸ τὴ δικὴ σου ἀδυναμία ἀφί- νῃς τὸν ἑαυτό σου νὰ παρασυρ- θῇ σὲ μαῦρες σκέψεις πάρε καὶ διάβασέ το σκέψου καλὰ ὅσα λέει καὶ ὅταν φθάσῃς στὸ τέλος θάχῃς πάρε καὶ καινούργιο θάρρος. Μὴν κυττάζῃς πειὰ πίσω σου. Βλέπε μόνο μπρο- στά σου καὶ ξανάρχισε μ' αὐτοπεποῖθησι, δύ- ναμι καὶ χαρὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

σ. δ.

ΩΣΩΣΩΣΩΣΩ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΧΕΙ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ 19

ΩΣΩΣΩΣΩΣΩ

‘Οδηγοί

Λυκόπουλα

Πρόσκοποι

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΥΞΗΣΟΥΝ ΑΙΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ

“ΠΙΓΚΟΥΤ’ΝΟΥ;”

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΣΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΣΑΣ, ΕΓΓΡΑΨΑΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια.- Τονώνει τὰ οὖλα.- Θε-
ραπεύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόμα-
τος, τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

REL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπεύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ